

hyad det for to Aar siden havde vedtaget, forekommer det mig, at der alene i denne Omstændighed vilde være fuldgylbig Anledning til at gjøre det. Nu handler Lovforslaget, som sagt, for Lokomotivers og Lokomotibilers Vedkommende udelukkende om Dampkedlerne i samme, og naar det er Tilfældet, ser jeg ikke rettere, end at enhver Grund, jeg kunde sige enhverformhelst Anledning, til at stille dem under andre og mere byrdefulde Bilskaar end de faststaaende Maskiner, maa være bortfalden. Jeg ser ikke, af hvilken Grund det bevægelige Dampkedelværk, der er traadt i fast Tjeneste paa en Gaard, skulde sættes under andre Tilsynsvilskaar end den fast indmurede Kjedel paa Nabogaarden. Det er ikke fra nogen Side gjort gjældende, at der er større Fare forbundet med Brugen af en bevægelig Dampkedel end med Brugen af en faststaaende, undtagen paa et eneste Punkt, som imidlertid ikke angaar selve Dampkedelen, men som angaar Redskabet i dens Helhed, nemlig det, at den bevægelige Dampkedel ved at flyttes hen under et Tagstøg eller i Nærheden af en let antændelig Gjenstand, kan foranledige Ulykkebrand; men forsaavidt er der i Lovforslaget truffet betryggende Foranstaltninger. Derfor man vil indvende, at der dog er en Klasse af bevægelige Dampkedler, som paa Grund af deres Anvendelse kunne foranledige større Fare eller i alt Fald Ulykker af et større Omfang, end der kan foranlediges ved Hverstallet af de faststaaende, de egentlige Lokomotiver nemlig, der bruges til Passager- og Godstransport, — derfor dette skulde blive indvendt mod Udvælgets Forslag om at sætte den bevægelige Dampkedel under ens Bilskaar med den faststaaende, maa det for det Første erindres, at der jo forholdsvis kun opnaas Lidet ved blot at sikkre sig, at Kjedelen er i Orden paa Lokomotivet, og paa den anden Side maa det erindres, at i næsten alle Tilfælde vil det Offentlige have en anden, paa en anden Maade erhvervet Ret til at føre Kontrol, ikke alene med Kjedelen i Lokomotivet, men med Lokomotivet i dets Helhed og overhovedet med hele det Materiel, der bruges, idet jo Jernbaner, som henhørende, ikke kunne anlægges uden enten ved Staten eller ved af Staten koncessionerede Selskaber, saa at altsaa Statsmagten har fuld Leilighed — som den ogsaa benytter — til at føre en fuldt betryggende Kontrol med Selskabernes Dampmaskiner og øvrige Materiel, ligesom med den Maade, hvorpaa de anvendes; og overfor en saadan Kontrol vilde jo rigtignok en aarlig Prøvelse af Lokomotivernes og Dampkedlernes Styrke have overmaade ringe Betydning. Jeg bruger med Forsæt det Udtryk, at Staten næsten altid vil kunne det. Det er jo muligt, at man vil kunne opstille saadanne Tilfælde, hvor et Lokomotiv kunde bevæge sig et kort Stykke Vej paa en enkelt Privatmands Grund uden at støre en offentlig Vej, saa at der altsaa ikke

behøvedes Koncession til den paagjældende Bane; men jeg tror rigtignok, at dette maa blive et løst Lanteexperiment. Jeg tror, at, ligesom der i Praxis ikke er nogen saadan Bane her i Landet, saaledes vil der ikke let opstaa en saadan Bane, der tjener enten til Person- eller Godstrafik, uden at den behøver en Koncession af Regeringen, og i saadanne Tilfælde hævder jeg, at Regeringsmagten har fri og fuld Leilighed til at træffe alle de fornødne Sikkerhedsforanstaltninger. Jeg formener altsaa, at Udvælgets Forslag om i dette Lovforslag at stille de bevægelige Dampkedler fuldstændig paa lige Fod med de faststaaende, vil findes at være i fuldstændig god Overensstemmelse med hele Lovforslagets Tanke og paa ingen Maade at være forstyrrende eller at ville formindskke den Sikkerhed, som Lovforslaget har til Hensigt at tilveiebringe med Hensyn til Brugen af Dampkedler. Jeg maa dog endnu særlig gjøre opmærksom paa, at det ikke er en blot Sikkerhedsrid, om disse ufuldige bevægelige Dampkedler skulle stilles under et særligt Tilsyn eller ikke, om de skulle betragtes som særlig mistænkelige eller ikke, men at det har en ikke ringe reel Betydning, thi dette aarlige Tilsyn medfører ikke blot en aarlig Udgift, som de faststaaende Dampmaskiner ere fri for, men det kan ogsaa medføre ganske alvorlige Ulemper. Naar man nemlig vil efterse Forbindelsen mellem § 12 og § 4, vil man komme til det Resultat, at en bevægelig Dampkedel, ved hvilken Synet finder en hvilkenformhelst Mangel, bliver sat ud af Funktion, selv om Manglen ikke er af nogen særdeles faretruende Beskaffenhed. Bliver der blot gjort en hvilkenformhelst Udsættelse af Synsmændene, er den ud af Funktion, og maa ikke bruges igjen, før Politimesteren giver sit Samtykke dertil, hvilket Samtykke han kan gjøre afhængigt af, at der skal afholdes en ny Synsforretning; og samtlige Omkostninger ved denne nye Synsforretning blive da at betale af den Vedkommende. Det er altsaa ikke alene den aarlige, regelmæssige tilbagevendende Udgift ved Synet, som den bevægelige Dampmaskines Eier har at betale extra forud for den faststaaende Kjedels Eier, men endvidere maa han underkaste sig den væsentlige Ulempe, at Kjedelen kan blive standset midt i sin Funktion, midt under en Arbeidskampagne, naar Synsmændene gjøre nogen Udsættelse derpaa; og den Vedkommende kan ikke faae den sat i Gang igjen, før han, naar Politimesteren forlanger det, har underkastet sig et nyt Eftersyn, en ny Synsforretning, hvis samtlige Omkostninger han skal betale, det vil altsaa sige, ikke alene de regulære Synsforretnings-Omkostninger, men ogsaa Diæterne til Synsmændene, som Staten ellers betaler, og Befordring til Synsmændene, som Staten ligeledes ellers betaler, hvilket tilsammen bliver en temmelig kostbar Historie. Det har altsaa ikke ringe reel Betydning for Eierne af de bevægelige Dampkedler, at disse blive bragte ud